

Med manjšimi zapiski pojasnjuje č. g. Koblar od kod pride ime Voklo? (namreč od «lokve»), potem priobčuje isti zanimivo zgodovino «O zidanji crngrobske cerkve», poznejšega dela namreč l. 1520. G. župnik M. Sila priobčuje kraje na Krasu, v katerih so bivali od l. 1060. naprej «Podložniki rožaškega samostana», in g. L. V. podaja štiri «Doneske k slovenski slovstveni zgodovini XVIII. veka». Iz tega pregleda vsakdo sprevi, da je vsebina II. letnika muzejskih «Izvestij» zelo bogata in v vsakem oziru prezanimiva. «Izvestja» lahko kupijo tudi nečlani za 1 gld. pri Bambergu v Ljubljani.

V nemškem jeziku sta izšla zgodovinski in prirodznanski oddelek muzejskih «Izvestij». Zgodovinski oddelek prinaša najpoprej poročilo o društvenem delovanju, potem pa zanimivo razpravo prof. J. Wallnerja o kranjskem in primorskem domobranstvu v začetku avstrijske nasledstvene vojne. Učitelj K. Črnologar pojasnjuje, da znani kamen v stičenski cerkvi ne more biti grb in prvotni nadgrobni kamen vojvodinje Viride. Prof. Rutar pripoveduje o nekdanj tako priljubljeni zabavi Ljubljancev, namreč o izletih

po Ljubljani in sploh o plovitvi na tej reki. Kulturhistorično zanimiv je prof. Wallnerja prispevek o gošpodarstvu in hišnem redu v bistriškem samostanu l. 1659. Na koncu zvezka podaja prof. J. Šorn nekaj vzgledov iz latinskega glosarja, ki se nabaja v mestnem arhivu v Ljubljani.

Najobširnejši je prirodznanski oddelek letošnjih «Izvestij», ker obsega 177 strani. Na prvem mestu prinaša IV. del (konec) prof. Vossovega opisa kranjskih gliv «Mycologia Carniolica» z dodatkom «neplovitih gliv». Za tem nadaljuje prof. J. Seidl svoje učeno, zelo natančno in trudapolno delo o «Podnebji Kranjske», namreč o toplinskih izjemah, o mesečnih in letnih skrajnostih topline, o nasledovanju toplinskih anomalij, o spremljivosti zračne topline od dne do dne ter o vertikalnem in horizontalnem razdelitvi topline.

Muzejska «Izvestja» podajajo nam torej lepo število strogo znanstvenih razprav, ki se tičejo domoznastva kranjskega, zato jih toplo priporočamo v čitanje in proučenje vsakemu omikanemu čitatelju. J.R.

Naši dopisi.

Iz Rajhenburga. (Frančišek Jamšek †.)

«Odperta noč in dan so groba vrata,
Al' dneva ne pové nobena pratka.»

Kakor blisk je prešinila dné 22. m. m. okoli 5. ure popoldne pretresujoča vest ves trg, da leži ravnatelj Jamšek od kapi smrtno zadet v nezvesti. Vsa nujna zdravniška pomoč je bila zastoj, kajti drugi dan že so oznanovali zvonovi po vsi fari in vihrajoča črna zastava raz šolsko poslopje, da je preminol mož, katerega je čislalo vse od prvega gospoda, do bornega kočarja, ter se preselil v boljšo večnost. Koliko spoštovanje in vdanost je užival rajni pri svojih tovariših, domači občini itd., kazal je očitno njegov pogreb, pri katerem ga je spremljalo pet gg. duhovnikov, 35 učiteljev, ves občinski zastop z županom na čelu, krajni šolski svet, domači in tuji pevc, šolska mladina in ogromna množica občinstva k zadnjemu počitku. Na grobu je nadučitelj g. Mešiček govoril o nenadomestljivi izgubi rajnega kot očeta, tovariša, učitelja itd. tako živo, da se je solzilo sleharno oko. Po odpetem zboru «Blagor mu» izročili smo ga hladni zemlji ter ostavili tužnim srcem tihi grob.

Pokojni je bil rojen 17. mal. srpana 1840. l. v Žalcu, obiskoval tu dvorazrednico in dovršivši l. 1857. takratno preparandijo v Celji, služboval zaporedoma v Konjicah, Slatini, pri Sv. Roku, v Mozirji, Celji, Loki pri Zidanem Mostu in od l. 1870. v Rajhenburgu. Deloval je neumorno na svoji nadaljni izobražbi, vsled česa je bil od 1860—75. l. c. kr. okrajni

šolski nadzornik ter je pred petimi leti dobil častni in zasluženi naslov «ravnatelja».

L. 1887. obelodanil je «Drobtinice» v spomin petindvajsetletnice Slomeške in v zadnjem letniku «Potopnika» «Napake pri vzgoji otrok».

V najlepši dobi — bil je star 52 let — pobrala ga je nemila smrt ter iztrgala obitelji ljubljenega očeta, učitelstvu častnega in odličnega člana, mladini vzornega učitelja, narodu iskrenega rodoljuba, nevednim modrega svetodajalca itd. Blag mu spomin!
S. E.

Iz Gradca. Dne 25. mal. srpana se je pričel tu na Frančišek-Jožefovi šoli v Wielandovi ulici pod voditeljstvom meščanskega učitelja Frančiška Šöllnerja prvi šesttedenski tečaj za deška ročna dela. Tega tečaja se udeležujejo iz Kranjske učitelji Benedek, Poženel, Kleč in tehnikar Schrautner; iz Štirske pa učitelji Toplak, Krivec, Standinger in trije učiteljski pripravniki. Udeležba je sicer mala, a za udeležence tem ugodnejša, ker se bodo v tej stroki lahko tem temeljiteje izurili. V lepljenstvu poučuje vsak dan od 7. do 10. ure popoldne narodni učitelj Alojzij Kasper, v mizarstvu pa od 1/2 11. do 12. ure popoldne in od 2. do 6. ure popoldne delovodja bolcanske obrtne šole Ivan Blahowsky. Poleg navedenih ur predava pa še vsak četrtek od 6. do 7. ure zvečer voditelj Šöllner o pomenu, namenu in metodi tega pouka. Dne 18. vel. srpana bomo imeli popoldne prosto, popoldne praktičen nastop in dne 3. kimoveca pa sklep z razdelitvijo del in spričeval.

Več o tem učiteljskem tečaju znabiti pozneje, ko se vrnejo zopet domov. (Prosimo! — Ured.) Na zdar! —k.

Iz novomeškega okraja. Okrajna učiteljska konferencija za slovenske ljudske šole novomeškega okraja bo dne 24. vel. srpana t. l. ob 9. uri zjutraj v prostorih ljudske šole v Trebnjem. Poleg običajnih točec je na dnevnem redu:

Podrobni učni načrt za pouk v realijah:

a) Na jednorazrednicah, poročata gg. učitelja V. Kmet (v Št. Lovrencu) in L. Pegan (v Prečini).

b) Na dvorazrednicah, poroča g. nadučitelj J. Franke (v Št. Petru).

c) Na trirazrednicah, poroča g. nadučitelj F. Kalinger (v Toplicah).

d) Na štirirazrednicah, poroča g. nadučitelj Fr. Koncilijski (v Žužemberku).

Letošnji dnevni red nam kaže dve novosti; prvič je lice njegovo zgolj slovensko, ker so nemške šole pripadle kočevskemu okraju, — in drugič nam pa pravi, da ne bode zborovanje v Novem Mestu, kakor je bilo doslej navadno, temveč da bo v Trebnjem, kar je bila želja več gg. tovarišev.

Zakaj je to dobro in koristno, mislim da ni treba raztolmačevati. Da ni vsem všeč je gotovo, posebno še takim ne, katerim je za vožarino več, kakor za pouk pri skupščini.

Meseca rožnika je zborovalo naše učiteljsko društvo na Toplicah. Petnajst udov — za naše krajevine razmere še precej povoljno število — se nas je udeležilo, kar je predsednik g. F. Koncilijski v svojem nagovoru pohvalno omenjal. Poročila g. V. Zavrla o deških ročnih delih smo z zanimanjem sledili. Govoril pa je tudi prav dobro in prepričevalno o veliki koristi takega pouka na ljudskih šolah.

Posvetovali smo se še to in ono, potem pa sklenili, da bodi občni zbor na dan uradne učiteljske konferencije, a slavitev 300letnice J. A. Komenskega dne 24. vel. srpana t. l. na Toplicah, v katero svrhu smo si izvolili slavnostni odsek (gdč. Ekel ter gg. Kalinger, Zavrl, Potokar in Grajland). Menili smo namreč, da bode konferencija prej. Ker nas je pa ravno to varalo, bode moralo slavnostno zborovanje za ta dan izostati.

Iz Kranja. Vokrajni učiteljski knjižnici za kranjski šolski okraj prirasle so od meseca listopada 1889, do konca leta 1891, nastopne knjige:*

V I. oddelku: Tek. št. 81. Deutsche Grammatik für österr. Mittelschulen nebst einem Abriss der deutschen Metrik von Dr. Willomitzer. Wien. 1883. 82. Deutsches Lehrbuch für die untern Classen der Gymnasien von Dr. Marcus Pfannerer. 3. Band. 1864. 83. Deutsches Lesebuch. 4. Band. 1880. 84. Memorabilia Alexandri Magni et aliorum virorum illustrium,

Phaedri fabulae selectae, von K. Schmidt und O. Gehlen. 4. Aufl. Wien. 1882. 85. Poročilo o javnih in privatnih ljudskih šolah deželnega stolnega mesta Ljubljane 1889—90. Uredil prof. Fr. Levec. 86. Pädagogischer Leitnik, IV. 1890. Izdalo in zal. Ped. društvo v Krškem, cena 1 gld. 87. Slov. Elementarbuch für Mittelschulen und Lehrerbildungsanstalten von Jos. Lendovšek, 80 kr. 88. Allerhand Sprachdummheiten von Gustav Wustmann. Leipzig. 1891. 1-25 gld.

V III. oddelku: 85. Lehrbuch der Geschichte der Neuzeit für die mittleren Classen der Mittelsch. von Dr. E. Hanak. 6. Aufl. Wien. 1885. 86. Grundzüge für den ersten Unterricht in der Erdbeschreibung von Dr. G. Herr. 7. Aufl. Wien. 1879. 87. Unter den Fahnen. Die Völker Oesterr.-Ungarns unter den Waffen. Wien. 1889. 88. Zgodovina Cerkljanske fare. Sp. I. Lavrenčič, 1 gld. 89. Star atlas z l. 1589, z latinskimi tekstom, Antwerpen. 90. Oesterreich in Wort und Bild, 24 zvezkov, 7-20 gld. 91. Laibacher Musealverein izdal za l. 1891 tri zvezke: a) Mittheilungen des Musealvereines für Krain, IV., 1. Abth., Historischer Theil. b) 2. Abth., Naturkundlicher Theil. c) Izvestja muzejskega društva za Kranjsko, I. letnik z diplomom. 4 gld. 92. Občna zgodovina, sp. J. Stare, kr. prof. v Zagrebu. 90. Zgodovina Novega Mesta. Sest. I. Vrhovc, c. kr. profesor. Zal. Mat. Slov. 1891.

V IV. oddelku: 53. Musterplan für landwirthschaftl. Bauten in Nieder-Oesterreich. 9. Blatt mit 12 Tafeln, 1886. 54. Uebersicht über den Stand des landwirthschaftl. Fortbildungsunterrichtes in Oesterreich Ende Februar 1885. 55. Narodne pesmi z napevi. Nabral in uredil J. Žirovnik, I. del (2. izd.), Ljubljana 1890. 20 kr. 56. Narodne pesmi II. del. 20 kr. 57. Narodne pesmi z napevi. Nabral v tubinjski dolini S. Malenšek, četverglasno post. F. Gerbič. III. del izdala Gl. Mat. v Ljubljani. 1890. 20 kr. 58. LAVORIKA. Zbirka moških četverospelov in zborov. III. del, izd. Gl. Matica. a) I. tenor, b) II. tenor, c) I. bas, II. bas, 2 gld. 59. LAVORIKA. Zbirka mešanih četverospelov in zborov. IV. del, izdala Gl. Matica. a) sopran, b) alt, c) tenor, d) bas. Gl. Matica izdala: 60—67. Zbirka zborov in četverospelov za moške glasove, I. in II. zv. po 50 kr., IV. in V. 70 kr., XIII. 60 kr., XIV. 30 kr., XV. 40 kr., XVI. 80 kr. 68—70. Zbori in četverospelvi za mešane glasove, XVII—XIX. zv. po 50 kr. 71. Zbori za moške glasove, XX. zv. 72. Slava Stvarniku. Maša I. za moški zbor, ugl. A. Nedved, izdala Gl. Matica, 1883. Partitura in glasovi 70 kr. 73. K Tebi srea povzdignimo. Maša II. za moški zbor ugl. A. Nedved, izdala Gl. Matica 1884. Part. in glasovi 70 kr. 74. Cerkvni Glasbenik l. 1891. 205 gld. 75. So sollt ihr leben. Winke und Rathschläge für Gesunde und Kranke von Seb. Kneipp. 13. Aufl. 1891. 1-90 gld. 76. Meine Wasserkur durch mehr als 30 Jahre erprobt, von S. Kneipp. 32. Auflage. Kempten, 1891. 1-90 gld. 77. Trije mešani zbori: 1. Naša zvezda. 2. Veseli pastir. 3. Vijolični vonj. Ugl. A. Nedved,

* Ta prirastek priobčujemo vsled sklepa vplanske učiteljske konferencije. — Pis.

izdala Gl. Matica, 1891. 78. Gl. Matica izdala XXIII. zvezek: 1. Zastaveniška. 2. Ponočni pozdrav. 3. Ne zabi me. 4. Podoknica. 5. Ko gledam Ti v oči. 6. Dekletu. 7. Nagrobna pesem. 8. Avstrija moja. Uglasbil A. Nedved. Ljubljana, 1891. 2 gld. (Konec prih.)

Z Grma pri Novem Mestu. Na kmetijski šoli na Grmu poučuje se v učiteljskem tečaju v nastopnem redu: g. vodja R. Dolenc poučuje o sadjarstvu, trtarstvu in kletarstvu in g. pristav Rohrman o živinarstvu, gnojjarstvu in o pridelovanju krme. Pouk traja dopoldne po 3 ure in popoldne po 2 uri. Razven tega so še praktične demonstracije, katere se pa po okoliščinah določijo vsaki dan posebej.

Letos so v tem tečaju gg. učitelji in sicer: 1. iz črnomaškega okraja: Fr. Kopitar iz Gribelj, A. Kudunc iz Adlešič in J. Lokar iz Doblič; 2. iz litijskega okraja: K. Pikel iz Prežganja; 3. iz ljubljanske okolice: J. Gerar iz Škocijana; 4. iz kamniškega okraja: L. Toman iz Moravč; 5. iz kočevskega okraja: I. Zupanec iz Vel. Poljan; 6. iz kranjskega okraja: K. Benedik iz Smlednika in Fr. Gärtner iz Velesovega; 7. iz krškega okraja: V. Gebauer iz Šmarjete; 8. iz postojnskega okraja: J. Šuligoj iz Ostrožnega Brda; 9. iz radovljiskega okraja: J. Žirovnik iz Gorij.

Iz Ljubljane. (Razstava učil v Zagrebu. — Češki gostje.) Hrvatski učitelji priredijo letos v Zagrebu razstavo učil. Znani so učitelji s Hrvatske, kako vrlo delujejo na šolskem polju, da koristijo tako svojemu narodu in povzdignejo ugled svojega stanu in prepričani smemo biti, da jim bode ta razstava v čast in ponos. Komur razmere pripuščajo, ne zamudi te lepe prilike ter pohiti te počitnice v kraljevi Zagreb, da se pouči o trudu in marljivosti hrvatskega učiteljstva! Poroča se nam, da bode še celo s severne Češke prišlo nad 100 učiteljev ogledat si to razstavo. Za vsprejem čeških gostov se delajo v Zagrebu lepe priprave in kakor znano, bodo obiskali naši severni tovariši pri tej priliki tudi naše južne kraje: Reko, Pulj, Trst, Postojino, Ljubljano in Bled. Iz Prage se odpeljejo dne 13. t. m. zvečer ter pomudivši se jeden dan na Dunaji, dospejo v Zagreb dne 15. t. m. ob $\frac{3}{4}$ na 8. uro zvečer. Dne 16. se odpeljejo v Reko, kjer si bodo ogledali Trsat in Opatijo ter odšli potem v Pulj. Dne 20. bodo prispeli v Trst in ostali tam tudi dne 21. in si ogledali mesto, okolico in Miramar; nekateri pa pojdejo tudi v Benetke. Potem gredo v Ljubljano, kamor dospejo, kolikor je dosedaj znano dne 22. t. m. ob $\frac{3}{4}$ 23. uro. popoldne. Med potjo si bodo ogledali tudi postojinsko jamo. V Ljubljani nameravajo ostati dva do tri dni. Spodobi se slovenskemu učiteljstvu, da svoje severne tovariše kar najbolj mogoče lepo vsprejmemo in pozdravimo ter vse potrebno ukrenemo, da jim bode bivanje med nami prijetno in zabavno. Odbor «Slov. učit. društva» je že sklenil, da jih pozdravi, jim preskrbi za dva dni

brezplačna prenočišča, razkaže zanimivosti ljubljanskega mesta in jim priredi s pomočjo ljubljanskih narodnih društev koncert z vojaško godbo s sodelovanjem pevskega društva «Ljubljana», sl. ljubljanskega kvarteta in tamburaškega zbora. Odbor «Slov. učit. društva» obrača se pri tej priliki do učiteljstva i ljubljanske okolice in od drugod s prošnjo, da se komur je mogoče, udeleži vsprejema in koncerta. O jednom prosimo tudi sl. okrajna učit. društva onih okrajev, kjer bodo češki učitelji potovali, da jih pri primerno pozdravijo, tako n. pr. v Postojini, v Kranju v Lescah itd. ter na ta način vsi slovenski učitelji pokažemo, da so nam dobrodošli naši severni tovariši. Če bi se pa vspored potovanja kaj spremenil, s bode že to vse pravočasno naznanilo po slovenskih listih.

Iz Ljubljane. (Dalje.) Ta razstava je imela jako dobrodejne uspehe. Naročilo se je za 1. mestno pe. razredno deško šolo za 430 gld., za dekliško šolo pri sv. Jakobu za 140 gld., razven teh so naročile še c. kr. vladnica, spodnja gimnazija v Ljubljani, šole v Radečah, na Fužinah, na Barji učil v skupnem znesku nad 700 gld.

Počitnice v ljubljanskem mestu je nekoliko premenil razpis vis. c. kr. deželnega šolskega sveta: dne 17. svečana št. 15. Ta namreč odreja, da se imajo pustne počitnice opustiti, mesto njih pa imata prosti biti dva dneva konci prvega polletja, tako kakor u srednjih šolah.

Koliko skrbij ima mestni občinski svet za šolstvo kažejo dotacije, katere dovoljuje taisti leto za letno ljubljanskim šolam. Dobivajo pa:

I. mestna deška šola:
za stvarne potrebščine . . . gld. 117—
za učila (zvezke, knjige itd.) . . . 63—
za šolsko knjižnico . . . 22:50 = gld. 203:50

II. mestna deška šola:
za stvarne potrebščine . . . gld. 135—
za učila . . . 84—
za knjižnico . . . 30— = 249—

Srazredna dekliška šola pri sv. Jakobu:
za stvarne potrebščine . . . gld. 104—
za učila . . . 56—
za knjižnico . . . 20— = 180—

Srazredna vnvanja šola pri Uršulinkah:
za stvarne potrebščine . . . gld. 144—
za učila . . . 91—
za knjižnico . . . 32:50 = 267:50

Jednorazrednica na Barji:
za stvarne potrebščine . . . gld. 13—
za učila . . . 30—
za knjižnico . . . 10—
za material k ženskim ročnim delom . . . 20— = 73—

Vse šole skupaj . . . gld. 972—

To je blizu tisoč goldinarjev in vendar dobiva še vsaka šola skoraj slednje leto kako izredno podporo. Tako je dobila letos šola na Barji 100 glđ. v nakup učnih pripomočkov.

Prebrala sta se še dva razpisa. Prvi omenja, kako je treba postopati s kuponi, katere imajo v Kleinmayrjevi zalogi izdane knjige, drugi pa določuje, da se imajo pri disciplinarnih preiskavah rabiti posebni, na novo sestavljeni stanovski izkazi. G. nadzornik pripomni, da dosedaj še ni bilo v Ljubljani upotrebljavati teh izkazov ter upa, da jih tudi v prihodnje ne bode. Nato šele podal nam je g. nadzornik svoje opazke o tem, kar je videl in slišal pri nadzorovanju.

To vseskozi strokovnjsko in zanimivo poročilo bilo je jako obširno. Moj spis bi postal predolg, ako bi hotel vse omeniti.

Utisek, katerega je ljubljansko šolstvo na g. nadzornika napravilo, je bil jako ugoden. Povsod je našel lepo disciplino, dobre učne uspehe. A kjer je veliko luči, je gotovo tudi nekaj sence.

Šolska poslopja in uprava ne zadostujejo povsodi zahtevam. Samo I. in II. mestna deška šola, šola v Marjanišči in trije višji razredi notranje šole pri mm. Uršulinkah so dobri, vse drugo je slabo. Najslabša je šola na Barji, katera ima tri peči in drvarnico v šolski sobi, pa vendar še zebe po zimi učitelja in učenca. Slabi prostori so pri sv. Jakobu, prenizki pa v Lichtenthurnovem zavodu. Tudi v vnani uršulinski šoli je mnogo nedostatkov. Upati je, da se vse to sčasoma izboljša, nedostaki odpravijo. Mestni magistrat je dobil nalog za novo barjansko šolo primerne prostora, sestaviti proračun ter napraviti črtež zanj. Tako bode tudi po nekaterih drugih šolah notranja oprava napredovala. Mestna občina se mnogo trudi ter je napravila že nekaj novih klopij, popolnila zbirke učil in je izdatno pomnožila šolarske knjižnice, da se morejo zdaj kar naravnost vzorne imenovati.

Uradni spisi bili so večinoma v lepem redu. Pri otrocih, kateri so ostali neizprašani, mora biti naveden vzrok, zakaj se niso izprašali. Redi, kateri se izstopivšim učencem v izpustnice zapisejo, morajo biti v katalogu poočiteni. Vsako vodstvo naj shranjuje koncepte uradnih spisov. Mnogokrat je treba kasneje vedeti, kaj se je pisalo. Vsi spisi, s koncepti vred, naj se konci leta povežejo v snopič, katerega inventar je opisati ter postaviti kot važen del tistega v šolsko registraturo. G. nadzorniku se zdi, da se važnost uradnih spisov ne jemlje dovolj v poštev.

Disciplina je bila povsodi lepa. Učiteljstvo se je izreklo, da ni imelo gledé discipline mnogo opraviti z učenci. Zapazilo se je tudi, da otroci ne kadé več tako cigaret na javnih prostorih, kakor se je to godilo. Vender naj se pa ta disciplina ne vzdržuje z

drakoničnimi sredstvi. Učitelj ne more zgojiti blazega značaja, če sam ni blag.

V učnem t. j. slovenskem jeziku so bili uspehi prav dobri. Posebno velik napredek napravile so v tem predmetu dekliške šole.

Branje. V prvem razredu naj se vaje s podvojenima soglasnikoma (lj, nj, br, bl, skl itd.) temeljiteje vadijo. Nekateri otroci berejo berilne vaje pri velikih črkah gladko, prejšnje vaje s podvojenima soglasnikoma delajo jim pa še težave. G. nadzornika je veselilo, da so učenci v prvem razredu že do dobra poznali ločila. S prvega početka je že treba otroke vaditi, da pazijo na ločila. V višjih razredih bi bilo želeti nekoliko več estetičnega branja, osobito v dekliških šolah. Privatne šole skrbе boljše za to. Ker nimamo meščanskih šol, morajo nam taiste pač Srazredne ljudske šole nadomestovati in nadomestiti. Zato je gledati, da se učni smoter taistih popolnoma doseže, metodično postopanje izboljša, pouk vglóbi in sistematično uredi. Pesniški proizvodi se jemljó precej površno. Tu je treba, da si otroci dotično pesem preberó pred obravnavo doma, da si izpišejo v poseben zvezek vse neznane jim besede in izraze. Potem je treba v šoli razven vsebine obravnavati tudi pevsko mero, verz, stik, kitico in naposled je treba podati prav kratek životopis dotičnega pesnika. Deklice po višjih razredih naj se seznanijo s slovensko literaturo kolikor mogoče.

Slovniski pouk je bil v obče prav dober. V nižjih razredih več vzgledov, manj pravil! V terminologiji ni jednakega postopanja. V nižjih razredih bodi taista izključno slovenska, v srednjih naj se preide v deških šolah polagoma na latinsko, v višjih razredih pa naj bode izključno latinska, katera kakor je letošnja skušnja pokazala, otrokom ne dela niti najmanjše težave, pa je z ozirom na gimnazije in realke jako potrebna. Učenci naj se ne mučijo preveč s sklanjativjo in s sprejo. (Konec prih.)

Iz Ljubljane. (Abiturijentska veselica.) Če pogledamo v zgodovino učiteljskega stanu za par desetletij nazaj ter jo primerjamo glede veljave in važnosti učiteljstva z današnjo, moramo priznati, da se je storil v tej stvari velik korak naprej, katerega ima učiteljski stan najbolj zahvaliti državnemu šolskemu zakonu. Ta zakon je dal ljudskemu učitelju priliko do naobraževanja ter ga vsposobil, da s je pomaknil med druge omikane stanove. In res zapazimo dandanes ljudskega učitelja v vseh omikanih krogih, društvi in korporacijah, kjer je treba delovati za prosep naroda. Prejšnja leta — daleč nam ni treba segati nazaj — je bil pa ljudski učitelj povsodi preziran, porabili so ga k večjem le še za prav navadnega slugo. (Konec prih.)